

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám. — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Egy pillantás a jövőbe.

Az örömmámor, mely a nemzet kebelét a millenáris ünnepek hosszú sorozata alatt ellepi, a ridegen számító ész működését meglehetősen megbénítja. El vagyunk telve a mult dicsőségével, a jelen örömeivel s a jövő fényes reményeivel. Alig vesszük észre a mult hibáit, melyeket ezeltől annyiszor emlegettünk, s a jövő sötét képei képzeletünkben teljesen eltűntek, mintha csak fantasmagóriák lettek volna.

Pedig talán ép a mostani mámoros öröm a legalkalmasabb arra, hogy azt a néhány nyugodt pillanatot, melyet a közélet ezer teendői között magunknak szentelhetünk, arra fordítsuk, hogy tekintetünket a multból a jövőbe vessük, s a mennyiben a szigorú logika következtetései szerint ott nem épen azokat a képeket látjuk meg, melyeket a képzelet rózsás fátyollal von be: már most igyekezzünk magunkat előkészíteni ama küzdelmekre, melyek a mámor elmúltával ránk várnak.

Kissé triviális az a sententia, de igaz, hogy a hosszú mulatságot ép oly hosszú kattanjammer váltja föl, s úgy tetszik, hogy a millenniumi ünnepek elmúltával minket is olyan forma érzések fognak elborítani. Érdemes volna hiteles adatokat szerezni arra, hogy hány millióba kerül a magyar társadalomnak az az áldozat, melyet a millenniumi alkalmával nem a megmaradó alkotásokra fordít, mert csak is egy ily tükörben láthatná meg az ember igazi képét annak a jövőnek, mely ránk vár. Alig van intelligens ember, ki ez idő szerint ne törekednék arra, hogy ez év folyama alatt rendes kiadásain felül még egy jelentékeny összeget ne öntsön be abba a csatornába, mely az ország fővárosába hőmpolygeti a milliókat. Sokan hetekig, hónapokig szűkebbre szorítkoznak, sokan kölcsön kérnek, de a millenáris év ragyogó napja nem halad le addig, míg hazánk ez idő szerinti Mekkájába a kötelességszerű zárandoklást meg nem teszi.

T Á R C Z A.**A szélhez.**

— Lenau. —

A messzeségbe távozáim
S utólszor visszanéztem én,
Kézed búcsút intett felém —
Úgy meghatott a látomány.

Bizonyyal édes szózatot
Rebegtél én utánam oh!
De hangod nem volt hallható,
A szellő mindent elkapott.

Hogy ott kell hagynom tégedet,
Elég csapás az én reám,
Miért, hogy tőlem szél komám
A végbúcsút is elveszed?!

Maróthi János.

A temető patak.

— Irta: BODOR DEZSŐ. —

Egy kisebb vidéki városban, melynek nevét nem találok czélszerűen kitenni, van egy professor barátom. Hogy, hogy nem, de egyszer úgy véletlenségből eltaláltam vetődni a fent meg nem nevezett vidéki városkába, s így nagyon természetesen, hogy őt is meglátogattam.

Mielőtt szobája ajtaján kopogtattam volna, ilyen féle kifakadásnak voltam akaratlan hallgatója:

— Mégis csak skandalum, hogy azt a kutya gyerekét nem lehet ránczba szedni. No de megállj . . . kutyaül . . . Szabad!

Miután kellőképen informált, hogy az a bizonyos czim nem a „Szabad“-hoz volt fűggesztve: elkezdett panaszkodni, hogy mennyi baja van a nebulókkal.

— Most is kérlek — folytató — tárgy hiányában feladtam egy leírást, melynek czime a „Temető patak.“ Tudod ott folyik el a temető mellett, mint neve is mutatja, s azután a városban végig kanyarogva az iskola

E zárandoklásnak már is megvan az a következménye, hogy a vidéki pénzforgalom hatalmasan megcsappant. Még a pénzintézetek sem tudnak nagyobb összeget hamarjában előteremteni, és míg szórványosan bizonyos üzletágak virágzanak, a legtöbb kenyérkereseti forrás vagy stagnál vagy pangásban van.

Különösen a vidéki városok azok, melyek a fejlődésnek eddig is nagyon csekély fokát érték el s tekintve az adózási képességben való visszaesést, a rohamosabb fejlődésre a közel jövőben sem lehet valami vérmes reményünk. Mert minden kétségen felül áll az, hogy a városok terhet nem a mozgó lakosság, hanem az állandó iparos, kereskedő s jó részben még ma is a földművelő osztály viseli, tehát épen az, mely semmiféle millenáris pótlékban nem részesül, ez évben a legnagyobb áldozatot hozza meg. Ez igazságkiégészítője az, hogy a kispár a vidéki városokban immár évek óta hanyatlóban van, hogy a kereskedelem ez ünnepekkel összekötött évben nem hozza meg a szokásos perzentet, a mezőgazdaság a mostani gabona árak mellett veszteséggel jár: így egészen világos képe tárul előnkbe annak az anyagi visszaesésnek, mely városunkat a közel jövőben fenyegeti.

Polgárságunk ez ideig még abban a szerencsében részesült, hogy a pótdó nem rugott oly magas összegre, melyet érdemes volna minduntalan emlegetni. Mert vannak városok, melyeknek lakosai az államival majdnem egyenlő pótdót fizetnek. Így Gyöngyösön 95-, Szathmáron 82-, Egerben 79-, Komáromban 60-, Sopronban 59 perzent a községi pótdó s a többi kir. és rend. tanácsu városok 30—40 százalékkal vannak megterhelve, a mi világos jele annak, hogy a vidéki városok saját fejlődésük érdekében nem irtóznak nagyobb megterhelhetésektől.

Ily körülmények között a kellemetlen pótdóra nekünk is készen kell lennünk s jöllehet mostani kiadásaink fokozottabb mértékben veszik

falait érinti, s szépen egy keskeny medren át a folyóba ömlik. Gyönyörűen lehet leírni, mint ezt a legtöbb megtette: de egy inkarnátus gazember iszonyuan törtelmes leírást adott be. Ezt nem is fogom túrni stb. stb.

Úgy bele melegegett a nebuló dicséretébe, hogy magamat is kivánsivá tett; holott a „Temető patak“-tól oly távol állottam, mint Tinódi Petőfihez.

Azután felolvasott az én professor barátom egy munkát, mely mint mondá, a jobbak közül való.

Iszonyuan érdekelt a dolog, de le kell írnom az igazság kedvéért. Körülbelül a következők voltak benne.

I.

Nem messze városunk falaitól, ott, hol a szomszéd falu szántóföldei kezdődnek, körülveve dombok sűrű lánccolatától, van egy kicsiny kis forrás. Alig bugyog néha egyet-egyet a kijövő víz, de azért elég nedvessé teszi a sziklás, köves helyet, hogy ott a kékes nefelelejtis, s vizi lilium gyökerét táplálja.

Alig született meg, s már is életet nyújt. Tovább menve, újból találunk hasonló forrást, melyből már erősebben jó elő a víz, s így körülte is bujább a növényzet, kedvesebb az élet.

Van sok ilyen apróbb forrás, melyek azt a vad, kietlen völgyet, éltető, üde nedvökkel valóságos kis tündérkertté alakították át. Szines pillangók szállodogálnak az édes nedvvel telt helyekre; méhek döngicsélnék, s szorgalmasan munkálkodnak a telt kelyhek között.

A kicsiny patak vígan eszevege-locsogva szalad tovább; megöntözve az eső után vágyó füzek tövét. Ringó kalászokkal telt földek közt siet tova a város felé s itt-ott már élet is van benne. Egy-egy rák nyújtja ki ollóját a gyökerek közül s egy-egy picziny hal igyekszik a félelmetes szörny elől menekülni.

Siet a patak tovább, tovább. Mintha bizonyos ezélt fűzött volna ki maga elé, melyet elérve, nyugodtan adja meg magát a hatalmasabb erőnek.

Eléri a temetőt. Szép, kies lapályon fut végig: egyfelől a szántóföldek veteményeitől árnyékolva, másfelől a temető szomorufüzeinek lehajló lombjaival enyelegve. Olyan szépen, esendesen fut. Lassan eszeveg egy-egy tör-

igénybe anyagi erőnket, a magasabb czél érdekében nem szabad visszariadnunk az áldozatoktól sem.

Ez az év az áldozatok hozatalának éve, mikor a szűkmarkuság s a rideg számítás nem tűnik föl hazafias áldozatnak — s bár nem hangsúlyozzuk a gondatlanságot, tekintve azt, hogy nemzetünk életében oly pontra jutottunk, melyen egy egész világ színe előtt kell magunknak bemutatnunk: tegyük meg minden lehető arra, hogy az az országos nagy vállalat, melynek révén minket megismerhetnek, erkölcsi tekintetben a lehető legfényesebben sikerüljön. Am hordozzuk a terhet azután kétszeres mértékben, fenyegetessen a közel jövő a valónál is sötétebb képekkel: a későbbi időknek tartozunk annyival, hogy unokáink indolentiával ne vádolhassanak.

Az anyagi derout amugy is csak egyoldalú.

Az ország egyelőre nem fogja karát vallani s a mit egyesek az idén kiadnak, indirekt uton visszanyerhetik. Mi azonban kötelességünknek tartjuk már most figyelmeztetni polgártársainkat arra, hogy rendkívüli áldozataik révén a jövő képeit ne képzeljék rózsaszínűeknek, mert városunk haladása, s a kor követelményei szerint való fejlődése az igazi áldozatokat csak azután fogják megkövetelni, midőn arról lesz szó, hogy azt a színvonalat, melyen magunkat bemutattuk, meg is tartsuk.

Ezredéves ünnepélyek Dobsinán.

Lélekemelő, fényes ünnepek színhelye volt a napokban Dobsina. E városka német nyelvű polgársága imponáns módon adott kifejezést forró hazaszeretetének, midőn kivette a maga részét azon általános ünnepekből, a melyek napjainkban Magyarországot hazafias lázban tartják.

Június 6-án a város ünnepi szint öltött. Dobsina hazafias érületének igazi gyújtó-pontjában, a városházán megjelentek a magyar czímer, a királyi pár képei fenyőgalyak izléses keretében; a csöndes, enyhe szellő hatalmas nemzeti zászlókat lengetett. Az est szürkületében kigyulltak a szépen feldíszített ablakok gyertyái, lampion-

ténetet a mellette nyugovóknak, míg nyugodtan engedi érintetlen vízbe meríteni az öntözőkannát, hogy a halottak virágait felfrissítse.

De azért megy tovább. Árnyas, lombos kerteken keresztül fut a város felé, hol ismét erősbül egy forrással. Használ vizével mindenfelé. A munkában kifáradt állatoknak nyújt üdítő szert s nem egy embernek a mesterségéhez szükséges vizet.

Tovább kanyarog csacsogva-csevegve míg eléri az iskola falát, hol kíváncsian áll meg hallgatóni a ki-kihalló szavakon.

Meghallgatja, ellesi azokat a dolgokat s talán azt locsogják azok a habok is egymásnak olyan sietve, hogy annál több ideig eszevehessenek róla.

Mint a tapasztalt férfiú, ki ezéja útján biztos léptekkel halad a kitézött felé: úgy igyekszik ez is kavicsei s akácjai között — szűk mederben bár, de biztosan — a folyó kebelébe.

S ezéját elérve, nyugodtan adja meg magát végzetének s használ tovább is, mint azok, kik nem töltötték télenül életüket e földön.

— Halljuk hát akkor azt a másikat is, mondám, mely ellen úgy kifakadtál.

II.

Ott, hol a város határa végződik van egy forrás, mely kietlen sziklás helyen próbál annyi medret vájni, hogy csekély vizét a nap heve ellen benne elrejthesse.

Sietve buvik a meredek helyről a füzek lombja alá hogy itt-ott lehellő levelekkel saját magának emeljen gatat. Néhol a törmelék s a gaz között alig képes magának utat törni; biztos menhelyet szolgáltatva a vizipatkányok seregének.

Egy kicsiny tanya előtt vánszorogva el, hol a mi belé vethető, mindent befogad. El is látják busásan a különböző hulladékok seregével, s így annyi hasznat hajtának a — vizi patkányoknak, hogy még csak vadászni sem kell indulniok.

Lökörmű-szattyuval czifrázott partok között locsog a város felé, érintve a temető esendes határát, hol barát-

jai. A városház hatalmas ablakaiból kisugárzó ragyogó fény messze bevilágította környékét. A magánházak lakói nemes versenyre kelték izlés és pazar díszítés dolgában.

Az est közeledtével a közeli hegyek ormán örömtüzek gyultak ki s midőn a jelző-mozsárlövések eldördültek, kezdetét vette a zenekísérte fáklyás körmenet. A lakosság minden rétege, minden osztálya képviselve volt ebben. Száz lobogó fáklya sötét füstköde alatt haladt a lelkesült tömeg, éltetve a magyar hazát, a magyar királyt. Minden ház, minden ember ünnepelt! A félrecsapott tetejű, rozszant favigó kicsiny ablakában is megjelent egy-egy szerény mécsvilág, jelezve, hogy mögötte, ott, a szegényes szoba homályában is ébren van a szent eszme, a hazaszertet.

A visszatérő körmenetet a városház erkélyéről elmondott gyönyörű hazafias beszéd fogadta. Rozsnyó Samu I. tanácsnok messzehallható, harsány hangon, hazafias hévvel beszélt a polgársághoz az ezredév jelentőségéről. Különösen megható volt beszédjének azon része, melyben emlékeztette a lakosságot, hogy őseik sok századdal ezelőtt felkerekedvén nyugati hazájukból, magyar földön kerestek boldogulást. A magyar ölelő karokkal zárta kebelére a jövővényeket, a magyar föld átadá kincseit a kutató bányász népnek s Dobsina együtt szenvedve, együtt vidáma a hazával, megérte boldog megelégedésben az 1000-ik évet. Végre forró, tántoríthatatlan hazafiságot fogad a lakosság nevében.

Ezután elhangzott a Hymnus, folgnyultak a Hanvai tanár által rendezett-tűzijáték rakétái, mely után a lakosság a legnagyobb rendben eloszlott.

Másnap, június 7-én ünnepi istentiszteletre mentek a város különböző testületi zaslóik alatt a róm. kath. és ág. ev. templomba. Az előbbiben Szuszay Antal magas szárnyalású remek alkalmi imát, utóbbiban Weisz Antal lelkes hazaszerteteltől áthatott beszédet tartott.

Nem hallgatható el azonban itt a lakosság tekintélyes részének abbéli nézetét, hogy úgy az imát, mint a beszédet aggodalom nélkül elmondhatták volna a tisztelendő urak *magyarul* is. Úgy átvoltunk hatva ez ünnepélyes órákban a haza szeretetétől, a nemzeti eszme oly mély benyomást tett minden szívre, hogy a lakosságnak az a kis, magyarul nem tudó töredéke is édes örömmel hallgatta volna az ezredéves magyar haza zengése és államnelyét.

Istenisztelet után diszközgyűlésre gyűltek egybe a város képviselői és nagyszámu vendég, melyen Szontagh Béla polgármester emelkedett, magasztos s a jelenlövőkre mély benyomást tett magyar beszédet tartott s egyuttal előterjesztette a diszközgyűlés egyetlen főtárgyát, abbéli nagyfontosságú indítványát, hogy a tárgyalások jegyzőkönyvei ezentúl kizárólag *magyar* nyelven szerkesztessenek. Határtalan lelkesedéssel egyhangulag elfogadták az indítványt, továbbá kimondták, hogy a polgármester remek beszédje szószerint bevétessék a jegyzőkönyvbe.

Dobsina e napon hatalmas lépést tett előre a végcél, az általános megmagyarosodás felé. Az utókor áldva emlegeti majd a város e hazafias vezetőit és képviselőit.

Délután a népkertben a város összes polgársága megvendégetelt. Ennek sikerét jellemezendő, elég ha constatálom, hogy egyetlen disszonans hang sem vegyült az ünnepélyes örömjajába. E nagy, csaknem emberfeletti feladatot ily sikeresen, ily tökéletességgel Láng Gusztáv városkapitány oldotta meg.

S ezzel Dobsina leróta kegyeletét a haza oltárán, ünnepély alakjában; engedje a magyarok Istene, hogy a kitartó munka fegyvereivel is még sokáig szolgálhassa önválasztotta, drága hazáját. (H.)

Hírek és vegyesek.

Gömörmege banderiuma. A folyó évi június hó 8-iki hódoló díszmenetben vármegyénket Farkas Ábrám, Fáy Barnabás, Farkas Zoltán, Hámos Aladár, Fáy István, Szelezky Zoltán, Stoikovich Emil, Nehrer László és Maurer Oszkár képviselték; mindnyájan egyformán voltak öltözve a vármegye színeiben: vörös dolmány arany zsinórzattal, téglavörös nadrág medve kaczagány, medvebőr süveg. Pompásan festettek s a nagy lényű óriási díszmenetben is méltó feltűnést kel-

séget köt a menyétektől elejtett egerek esontjaival, s befogadja a temető ör s vasuti váltóór kiüríthető dolgait. Ily tiszta kóbellal érkezik a város falai közé, megszapordva a gyümölcsös kertek összes romlott termésével.

Igy érkezik el a „Csurgóhoz,” hol újabb meglepetés várakozik reá.

Míg egyik oldalon vize frissül a kristálytisza forrástól; másoldalon a szapuló székéről verik nagy súlyok-csapásokkal a pokróczok s többefélék idegen alkatrészeit bele. —

Iyetenkép gyönyörködtetve vidám eszeveggel a laktanya legénységét, kik nem is restek hálából a menázs és katonakórház maradványait belévezetni, — siet tovább nagyot kanyarodva a városban.

Felfrissülve utközben az „Artillerie“ istállójának egy némely „vezeték“-jével s befogadva egy-két festőműhely nevezetesebb alkatrészeit, tovább foly az iskola falai felé. Utközben benépesül szabálytalan medre a város összes — döglött kutyáival s macskáival.

Sőt, hogy teljes legyen az összhang, közvetlen az iskola falai alatt lehet megtudni, hogy a város azon utcája minő menüt tartott ezen a napon.

Ilyen állapotban görgeti áldozatjait a muzsák csarnoka előtt és megrekedve egy szük sikátorban frissíti fel a timármesterségek használhatlan darabjaival a bekebelező folyót.

Mily találó az elnevezés is: „Temető patak“. Igen! temeti, a mi már úgy is az enyészetnek adatott át. Azonban előbb megmutatja hasznát a városnak azzal, hogy nem farszítja a kutya s macskatartó urakat s urhölgyeket azzal, hogy elpusztult kegyenceiknek külön kelljen felállítani egy „Entre prise des pompes funébres“-t.

*

S az én professor barátom még összeszidta a nebulót, pedig utána jártam a dolognak s meggyőződtem róla, hogy tökéletesen igaza van.

tettek, sőt az utvonall korlátain kívül álló néptömeg bandériumunkat több ízben meg is éljenzte. A hódoló díszmenetre az idegeneknek rendkívül nagy száma gyűlt össze fővárosunkban s a vasutakon oly nagy volt a személy forgalom, hogy első osztályú utasok is kénytelenek voltak a harmadik osztályba szorulni; e körülmény azonban nem gátolta a mi lakosságunkat abban, hogy a ritka fényű látványosságra fel ne ránduljon Budapestre Vasárnap és hétfőn városunk jóformán kihaltak látszott. A tegnapi és tegnapelőtt hazatérők nem győztek eleget beszélni a díszmenet egyes részleteiről, abban azonban mindnyájan megegyeztek, hogy bandériumunk méltó díszsel képviselte vármegyénket.

Kinevezés. *Netkovszky* Adolf győri pénzügyigazgató, — ki hasonló minőségben nálunk hosszú időt töltött, a királyi tanácsosi ezimét kapta.

Közgyűlés. Rimaszombat és vidéke nőegyesülete vasárnap, e hó 14-én tartja meg rendes évi közgyűlését a helybeli takarékpénztár dísztermében, melyre az egyesület elnöksége a mult évi számadások kapcsán a tagokat meghívta. Az egyület, melynek vagyona 18702 frt, a lefolyt évben 1644 frtot fordított különböző segélyezéssekre és jótékonycélokra.

Halálozás. Nehány hete mult el annak, hogy Bárdossy Pál nagy-rőcezi tiszti ügyésznek hatálaról hirt adtunk s most, mint a fővárosi lapokból értesülünk, az elhunyt derék férfiú neje is rövid ötheti özvegység után hirtelen elhunyt. Özv. Bárdossy Pálné szül. Nemeskéri Kiss Annát, ki hirveves művésznő leányainak meglátogatása céljából Budapestre utazott, szívizéhlhűdés érte. A megboldogult urnót pénteken délután temették el.

Dalárda majális. Daláraink nem elégednek meg eddigi babéaraikkal, hanem újabb győzelemre törekednek. Még a mult év végén elhatározták, hogy az idei orsz. dalversenyben részt vesznek. Az előkészületeket e nagy-jelentőségű versenyre már megtették, s a nervus revum gerendarumunk — az utiköltségnek — is java része megvolna — vagy száz forintoska híján. De hogy a szükségletnek egy fillér hija se legyen, vasárnap, e hó 14-én a Széchényi kertben hangversenyt rendeznek 40 kros díj mellett, mely alkalommal a versenydarabokból is bemutatnak néhányat, hogy közönségünknek módjában legyen előre is meggyőződést szerezni arról, vajon méltó lesz-e a mi dalárdánk arra, hogy a budapesti kiállításon a legkiválóbb hazai dalárdákkal versenyre keve, amüvelt világ színe elé lépjen? A vasárnapi hangversenyen a következő kiváló darabok kerülnek előadásra: Szívhullámok (Szentirmay), A vadász gyönyöre, Népdalok (Váry János), Falu végén kurta koresma (Wonsching), Dalárinduló stb.

Tanulóink az orsz. tornaversenyen. Gimnáziumunk azon tanulói, kik Fabry János igazgató, Kerekes Dezső és Michnay Gyula tornatanár vezetése alatt a mult szombaton Budapestre utaztak, megérkezésük után azonnal kivonultak a Kerepesi temetőbe Kosuth sírházhoz, hol Fabry igazgató rövid kegyeletes beszédet intézett az ifjúsághoz, majd a Deák és Bathány mauzoleuma előtt mutatták be hódolatukat és felkeresték ama megszentelt sírokat is, melyekben nemzetünk jelesei, írói, művészei alusszák örök álmaikat. Másnap már reggel hét órakor a versenyterre vonult ki ifjúságunk, hol Wlassies miniszter jelenlétében megtartották a próbákat, melynek győztesei ezüst és bronz érmeket nyertek, az ezüst érem nyertesei jelöltetvén ki a király előtti versenyekre. Harmad napon d. u 4 órakor ő felsége jelenlétében történt meg a felvonulás. Ez alkalommal ő felsége a rimaszombatiakat katonás fűdvölzessel tüntette ki. A lélekemelő ünnepély kétezer ifjú torok lelkesült himnusz éneklésével kezdődött, melynek akkordjait a katonai zenekar „Gott erhalte“-ja előzte meg. Erre megindultak a különböző szerygyakorlatok és versenyek. A király leszállott erkélyéről, a tanulók közé vegyült s egy óra hosszán gyönyörködött a gyakorlatokban, ugy annyira, hogy ebédjéről is megfeledkezett. Hét órakor pompás defilée-ben vonult el az ifjúság impozans serege a felséges ur előtt, mely alkalommal mindenik csapat meghajtotta zászlóját. A következő nap délutánján ismét versenyek voltak, melyeknek befejeztével Wlassies miniszter rövid beszéd kíséretében osztotta ki a nyert díjakat. A mi győzteseinről lapunk más helyén emlékeztünk meg. — Ezzel az országos tornaünnepély véget ért — Ifjaink a következő napon a kiállítás és főváros látóvalóit tekintették meg. Pénteken a koronának Mátyás templomba való vitele alkalmával a mieink is sorfalat állottak, később a templomban közszemlére kített szent koronát s a hozzá tartozó jelvényeket tekintették meg.

Egyházfelügyelő beigtatása. Az oszgyáni ág. hitv. ev. egyházközseg mult vasárnap (június 7-én) ig-tatta be ünnepélyesen hivatalába — közbizalommal s lelkesedéssel választott másodfelügyelőjét, tekint. Hamaliár Lajos urat — az egy év előtt mindnyájunk nagy fájdalomára elhunyt. — hitbuzgó, egyházat lángolóan szerető apának, Hamaliár Károlynak, a rimaszombati és oszgyáni ev. egyházak felejtethlen felügyelőjének, — kiváló kép-zettséggű, s közszeretben álló fiát. — A beigtatás a délelőtti istentisztelet keretében, megható és lelkesedést keltő ünnepélyességgel ment végbe. Az egyházfelügyelő — Kemény Lajos lelkész által meleg szeretettel üdvözöltetvén az egyház nevében, — mint a hálás emlékeztetben élő apának az egyházi téren nyomdokába, örökebe lépő, már eddig is a hívek szívébe meleg szeretettel zárt jeltételére kéretett fel, mit a felügyelő nr készséggel teljesítvén, reá nyomban eszmezagdag, meghatóan szép beszéddel foglalta el a felügyelői széket. Az egyház két-tós feladatát: a hitélet és társadalmi közszellem ápolását, fejlesztését élénk színekkel festve, meghatva emlékezett meg elődjéről, az édes atyáról, mint a mély vallásosság és egyházszeretet mintaképeről. Mély benyomást s lelkesedést keltett azon ünnepélyes kijelentésével: „boldogult édes atyámnak, kinek az ev. egyház eszménye, élető elemő volt, kinek vallásos lelkiéletét, hitbuzgóságát s egyházszeretét legnehezebb napjaiban legszebben láttam ragyogni — s meghatva esodáltam, — nyomdokaiba lépni lelkem melegével óhajtok s szerény teltségimeit az ev. egyház felvirágoztatására szerelnű legfőbb törekvésem leend.“ E nemes lélekről, s vallásos lelkesedésről tanúságot tevő szép nyilatkozatot azonnal megpecsételé azon szép tettel, hogy az egyházközseg részére 100 forintos alapítványt tett. A beigtatási ünnepély e szép mozzanat-

tal ért véget a templomban, s nyert folytatást a paplakon a fehér asztalnál, lelkes hangulatban. Melegen üdvözöljük a kiváló miveltésű férfiút új hivatalában azon hó ohajjal, válósítsa meg a *nagy néchez* fűzött reményeket, s a protestans ev. egyházbán ragyogtassa fel újra — a nagyhírű szuperintendens *szép-apa* — s az apostoli szelidségű és áldozatkész *édesapa* által vallásos hitbuzgóság s egyházszeretben ragyogóvá tett *Hamaliár* nevet, — esaládot!

Földműves iskola ünnepe. A pusztakurinci m. kir. földműves iskola ifjúsága f. hó 2-án tartotta meg milleniumi ünnepélyét. Délelőtt a róm. kath. templomban nagy misét hallgattak, délután pedig az iskola egyik szépen feldíszített tantermében a szózat éneklése után az intézet igazgatója tartott hazafias lelkesedéssel áthatott beszédet az ifjúsághoz, majd a tanyai iskola növendékei szavaltak és énekeltek. A szép ünnepélyt vidám mulatság fejezte be, melyen városunk intelligens egyénei közül is többen részt vettek.

A koronázás évforduló napján, melyen egyuttal a millennium királyilag szentesített törvény alakjában fényes ünnepélyek között kihirdettetett: a rimaszombati összes iskolákban szünetelt a tanítás.

Utczai verekedések. Nem szivesen tesszük, de olyan dologról kell e sorokban megemlékeztünk, melyet meg nem történte tenni a hallgatás által nem lehet. Tanulók és kereskedő inasok (sajnos, segítők is), eddig még nyilvánosságra nem került okokból, már régtől óta ellenséges szemekkel néznek egymásra. Zsörtölődtek, veszekedtek eddig is, de kenyértörésre nem került a dolog hétfőig. Ekkor valami okból egy főtéri üzlet inasa belekötött egy diákba s a szerencsétlen kis tanulót alaposan elverte. E megalázás vérig sértette az alsóbb és felsőbb tanulói körök s bár az összetűzést nem keresték mégis döntésre került a dolog szerdán este, a mikor néhány deáknak a Kosuth-utca sarkán utját állotta egy 50—60 főből álló botokkal s más alkalmas eszközökkel jól felgyverkezett kereskedő inas és iparos segéd. Az összetűzés esakhamar verekedéssé fajult, melynek eredménye az lett, hogy egy főtéri vaskereskedő segédje véres fővel került szállására. „Régi történet biz ez, — de mindig új az embere“ mondaná Heine, s a hajdani diák romantikának e koroként feléledő jelenetei, még a mai előhaladott korban sem keltenének feltűnést, ha a dolognak nem volna egy jellemző oldala: az ugyanis, hogy sem egyik, sem másik verekedésnél nem volt kéznél egy szál rendőri se, s bár a büntös diákok már megkapták büntetésüket: a társukért bosszura készülő kereskedő és iparos tanoncok estéknénti csoportosulására s a diákokat fenyegető magatartására a rendőrség azóta sem látszik gondolni. Es ebből önként következik, hogy a rendőri hatóság alá tartozó s verekedési mániában szenvedő ifjak még eddig semmi büntetést nem kaptak.

Baleset a toronyban. Szombaton délután, midőn az ág. ev. templom tornyában temetésre harangoztak, kevés híjja, hogy halálos kimeneteli szerencsétlenség nem történt. Ugyanis harangozás közben a nagy harang hatalmas ércnyelvé ketté tört, de a lezuhanó 25 kilós vasdarab szerencsére nem érte a harangozó fiut, — Noga János pénzügyigazgatósi szolga 13 éves fiát — mert abban a pillanatban félre ugrott. Azonban így is baleset érte, a mennyiben az egyik veszedelmet kiakarta kerülni, a másikba jutott, mert teste egész súlyával a falba ütődén, fején és nyakán oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy felépülése hosszabb időt fog igénybe venni. Az evangélikusok tornyában ily fajta szerencsétlenség már nem első eset. Nehány év előtt ugyanezen harangnak már egyszer kiesett e nyelve; akkor boldogult Hamaliár Károly egyh. felügyelő ablakredőnyöket tétetett a toronyra. Allitól a harangnyelv most sem volt teljesen ép, mert már egyszer ő sze volt forrasztva, ez lehetett oka a szombati balesetnek is, a mi a tornyosoknak magas foku gondatlanságára vall.

Tavaszi multság. A helybeli polgári olvasókör mult vasárnap délután szépen sikerült tavaszi multságot rendezett a városkert platánjai alatt. Kedvező időjárás lévén, már délután 3 óra tájon megkezdődött a táncz, s a zenének esabitó hangjaira a tánczörk nemsokára szüknek bizonyult. Rimaszombat polgárainak szép asszonyai és szép leányai tették kedvessé és mosolygóvá ez első tavaszi képet, melynek szemlélete jóleső örömmel töltötte el a körülálló nagy közönséget, mely a késő esti órákig gyönyörködött az ifjúság fesztelen multságában. A multság a kör részére szép jóvegelmet hajtott.

Tanulóink győzelme. Szombaton d. e. 9 órakor érkeztek meg a budapesti orsz. tornaversenyőrök gimnáziumunk tanulói, magukkal hozván érmeiket is, melyekkel a versenybírószág őket kitüntette. Igazi örömmünkre szolgál, hogy ifjúságunk az összes hazai tanintézetek között a legeslegesők közé küzdötte föl magát, a mennyiben csak a szabadkai és szarvasi gimnáziumok nyertek több díjat, mint a mieink. *Két* ezüst, *három* bronz érem, *két* oklevél s így összesen *hét* kitüntetés jutott ifjainknak, kik ezáltal fényesen bebizonyították, hogy komoly törekvés és nemes ambíció felkísítette őket tanulmányaikban s belátják ok is, hogy nevelésük fölve a mens sana in corpore sano. Tanulóink győzelme örömet kelt minden rimaszombati polgárban is mert a mi közönségünk előtt ez által kívülről is bebizonyított nyert az a vélemény, hogy gimnáziumunk ifjúsága egy hivatásának élő buzgó tanári kar vezetése alatt áll. Ezuttal Michnay Gyula tornatanár érdemel nyilvános elismerést, ki nemsok a helyi tornaünnepélyeken, hanem az ország színe s ő felsége a király előtt is dokumentálta jeles tornatanítói képességét. A kitüntetett diákok a következők: ezüst érmét nyertek: Magyar József VIII. o. t. (kötölen való függésért), Szabó Lajos VI. o. t. (futásért), bronzérmét: Dienes Gyula VIII. o. t., Horváth Elemér VII. o. t. és Hollos Béla VI. o. tanuló. — A fűzert a Rákóczy induló hangjai mellett a mi ifjaink a szarvasiakkal együtt jártak; sajnos, hogy egy kis hírlapi protekció híján a fővárosi lapokban a mieink nem is voltak megemlítve, pedig a közelálló kivánságára a fűzert megismételték. Hiba volt a rendezésnél az is, hogy szabadon választott gyakorlataikat egyszerre esnálták a csapatok, a mi igen szép látvány lehetett a magas tribünokról, de külön-külön megbírálás tárgyát nem képezheté. A kötérluzásban a mieink a rosznyóiakkal kerültek össze. Hiba volt a rendezőségűtől, hogy ugyanazon megye ifjait állította egymással szembe e fontos erőpróbara. A rosznyóiak, ha valamely fővárosi intézettel kerültek volna össze,

Hirdetmény.

302. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a budapesti VI. ker. kir. járásbíró 1896. évi 19340. számú végzése következtében **Bodon József** ügyvéd által képviselt **Lichtenstern testvérek** javára **özv. Bakos Pálné** ellen 477 frt 69 kr. s jár. erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 1023 frt 26 kr-ra becsült házi butorok, borok s egyéb álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. bíróságnak 2381/1896. számú végzése folytán 477 frt 69 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi december hó 20. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 67 forint 37 kr-ban bíróilag már megállapított költségek erejéig Tiszolcson, alperes lakásán leendő eszközésére **1896. évi június hó 22-ik** napjának d. e. 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Rimaszombat, 1896. június 2.

Gaskó, kir. bir. végrehajtó.

Vállalkozók figyelmébe.

A rimaszombati m. kir. földmives iskolánál a tisztviselők és tanulók élelmezése egy vállalkozónak bérbe adatik. Közlebbi felvilágosítással készséggel szolgál az

4-6

igazgatóság.

Kiadó.

A rimaszombati takarékpénztár épületében egy raktárnak is használható **pince-helyiség** bérbe kiadó. — Értekezhetni **Horváth János** igazg. tagnál.

Hirdetmény.

321. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbíró 1896. évi 2008. számú végzése következtében **Molnár Gusztáv** javára **ifj. Szkalos Samu** és **neje** ellen 300 frt s járuléka erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 316 frtra becsült házi butorok és fegyverek stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbírógnak fenti számú végzése folytán 300 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi április hó 1-ső napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 15 frtban bíróilag már megállapított költségek erejéig Rimabányán alperes lakásán leendő eszközésére, **1896. évi június hó 15-ik napjának** délelőtti 11 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Rimaszombat, 1896. évi június hó 5-ik napján.

Gaskó, kir. jbir. végrehajtó.

TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG

ASSICURAZIONI GENERALI Nyereség- és veszteség-számla az A mérleghez. Elemi- és baleset-biztosítási ág 1895.

KIADÁS.				BEVÉTEL.			
forint		kr.		forint		kr.	
I. Kárfizetések (a kár felvételi költségekkel együtt):				I. A biztosítási alapok áthozatala a múlt évről:			
1. Tűzbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	2712341	27		1. Díjtartalek, levonva a viszontbiztosítók részét	2892067	74	
2. Szállítmánybiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	607501	93		2. Tőkésített nyereségtartalek	1312500	—	
3. Jégbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	163	24		3. Értékpapírok arflyamartaleka	1027514	77	
4. Balesetbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	143872	31	3403878	4. Kétes követelések tartaleka	40000	—	5272082
II. Üzleti kiadások (levonva a viszontbiztosítók terítmenyeit):				II. Független károk tartaleka a múlt évről (levonva a viszontbiztosítók részét):			
1. Szervezési költségek (a folyó számlán teljesen törlesztve)	35016	44		1. Tűzbiztosítás	319976	19	
2. Jutalékok	852907	18		2. Szállítmánybiztosítás	282929	50	
3. Folyó igazgatási költségek	810988	55	1704112	3. Jégbiztosítás	1733	79	
4. Adók és illetékek			386983	4. Balesetbiztosítás	53577	13	658216
III. Leírások és egyéb kiadások:				III. Díjbevételek (levonva a törlesztéseket):			
1. Leírások kétes követelésekre	2669	76		1. Tűzbiztosítás	n. 3331612 80		
2. Egyéb kiadások: Járulékok és kamat a hivatalkók ellátási penztárába	65905	21	68664	le: viszontbiztosítás	1382 80 03	4949523	86
IV. Tartalékok függő károkra:				2. Szállítmánybiztosítás			
1. Tűzbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	345186	17		le: viszontbiztosítás	17 2081 50	906389	89
2. Szállítmánybiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	285600	06		3. Jégbiztosítás	825 01 67	52	51
3. Jégbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	420	—		le: viszontbiztosítás	—	—	—
4. Balesetbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	50941	52	682237	4. Balesetbiztosítás	313055 98	23698	05
V. A biztosítási alapok állása a számadási év végén:				le: viszontbiztosítás			
1. Díjtartalek	284953	39		le: viszontbiztosítás	73087 93	—	—
a) Tűzbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	215173	67		IV. A tőkebefektetések hozadéka:			
b) Szállítmánybiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	111773	46	3170600	1. Kötés- és leszámítási kamat, továbbá hitelintézeteknél és takarékpénztáraknál eszközök kamata	19623	18	
c) Balesetbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	5697	—		2. Jelzálogkövetelések kamatai	4000	—	
2. Tőkésített nyereségtartalek	1312500	—		3. Értékpapírok kamatai	21513	47	
3. Értékpapírok arflyamartaleka	1027514	77		4. Ingatlanok tiszta hozadéka	52688	47	287825
4. Kétes követelések tartaleka	40000	—	280914	Egyéb bevételek:			
VI. Évi üzleti nyereség				1. Kötvényilletékek			
			833751	a) Tűzbiztosítás	36258	90	
			1260243	b) Szállítmánybiztosítás	8550	96	
				c) Jégbiztosítás	—	71	
				d) Balesetbiztosítás	4365	36	376184
				Összesen:			
							1260243

Nyereség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Értbiztosítási ág. (1895).

I. Esedékes biztosítások és járadékok fizetése:				I. A biztosítási alapok áthozatala a múlt évről:			
1. Halálesetire szóló és vegyes biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	2415325	11		1. Díjtartalek (levonva a viszontbiztosítók részét)	3845311	02	
2. Élelés esetére szóló biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	490409	92		2. Díjbevételek	327234	33	
3. Járadék biztosítások	141941	68	3047697	3. Tőkésített nyereségtartalek	1312500	—	
II. Fizetések visszavásárolt kötvényekért, levonva a viszontbiztosítók részét				4. Értékpapírok arflyamartaleka			
III. Garantált fizetések biztosítottaknak				5. Kétes követelések tartaleka			
IV. Üzleti kiadások (levonva a viszontbiztosítók terítmenyeit):				6. A biztosítottak osztalekalapja			
1. Szervezési költségek (a folyó számlán teljesen törlesztve)	38622	59			701225	24	45020707
2. Szervezési költségek (törlesztve)	201885	24		II. Független károk tartaleka a múlt évről (levonva a viszontbiztosítók részét):			
3. Folyó igazgatási költségek	549397	11					382741
4. Behajtási jutalékok	125317	16		III. Díjbevételek:			
5. Orvosi költségek	55290	52	1070482	1. Halálesetire szóló és vegyes biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	6323164	87	
6. Adók és illetékek			86768	2. Élelési biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	674821	82	
V. Leírások és egyéb kiadások: Leírások kétes követelésekre				3. Járadék biztosítások			
VI. Független károk tartaleka:				1. Kötés- és leszámítási kamatok, valamint a hitelintézeteknél és takarékpénztáraknál levő betétek kamatai			
1. Halálesetire szóló és vegyes biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	209110	56		2. Kötvényekre adott kölcsönök kamatai	6768	51	
2. Élelési biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	20170	05		3. Jelzálogkövetelések kamatai	215747	27	
3. Járadék biztosítások	1765	81	472876	4. Értékpapírok kamatai	8413	56	
VII. A biztosítási alapok állása a számadási év végén:				5. Ingatlanok tiszta hozadéka			
1. Díjtartalek	4180608	56			204123	37	2093734
a) Halálesetire szóló és vegyes bizt., lev. viszontbizt. részét	n. 3450386 113			V. Egyéb bevételek:			
b) Élelési biztosítások, lev. a viszontbiztosítók részét	5926253 39			1. Kötvényilletékek	3394	81	
c) Járadék biztosítások	1350481 81			2. Egyéb üzemi bevételek	4408	63	77999
2. Díjbevételek	3331378	20		Összesen:			
a) Halálesetire szóló és vegyes bizt., lev. viszontbizt. részét	n. 3217133 44						5492165
b) Élelési biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	214345 76						84
3. Tőkésített nyereségtartalek	1312500	—					
4. Értékpapírok arflyamartaleka	1027514	67					
5. Kétes követelések tartaleka	40000	—	4840077				
6. A biztosítottak osztalekalapja	5014 4		760 42				
VIII. Évi üzleti nyereség							
			5492165				

VAGYON. Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1895. december 31-én. TEHER.

Folyó szám	A tétel neve	A	B	Összesen	Folyó szám	A tétel neve	A	B	Összesen	
		forint	kr.	forint	kr.		forint	kr.	forint	kr.
1	A részvényesek adóstelelet a tőke be nem fizetett részéről	1837500	—	1837500	—	1	Alaptőke	2625000	—	2625000
2	Ingatlan birtok	—	—	—	—	2	Tőkésített nyereségtartalek	1312500	—	2625000
	a) Városi ingatlanok	—	43 62 8	43 62 8	85	3	Tartalékalap az értékpapírok arflyam ingadozásának fedezésére	1 275 14	77	1254 496
	b) Mezőgazdasági birtokok	1277600	—	1277600	—	4	Tartalékalap kétes követelések fedezésére	4000	—	80000
3	Gazdasági termények	90582	56	90582	56	5	Díjtartalek folyó biztosításokra az A mérlegben	317 630	52	317690
4	Építés alatt álló intézeti ház Pragában	—	60 97 6	60 97 6	76		Díjtartalek a B mérlegben	—	—	4180608
5	Építés alatt álló intézeti ház Pragában	—	5009 09	5009 09	69		Tartalékok függőben levő kárfizetésekre	—	—	34313 8
	a) Kötés- és tőkebiztosítások, továbbá kölcsönök	—	3090	3090	—		az A mérlegben	682237	75	682237
	b) Jelzálog alát birt., a felek hatáskör felveendő tétel	—	—	—	—		az A mérlegben	—	—	472876
6	Kamatok jelzálogilag biztosított kölcsönök	80000	—	1988348	80	7	Ostalekalap az elbiztosításban nyereséménytel	—	—	5014 4
	a) Kötés- és tőkebiztosítások	41947	87	113617	87	8	A hivatalkók ellátási penztárában vagyona	713575	48	591104
	b) Állam- és más értékpapírok	439232	60	37889057	88	9	Jelzáloghitelek	—	—	713 375
	c) Folyó kamatok	128202	54	223655	51	10	Egyenleg az intézetnek az ingatlanok számláján	769491	91	59169
	d) Váltak a társaság	258399	03	—	03	11	Egyenleg az intézetnek az ingatlanok számláján	12531	09	40
11	Bendlegesre álló pénzek hitelintézeteknél és takarékpénztáraknál	1414422	06	125857	90	12	a) Hitelezők különböző című ken	428730	63	179875
	a) Kötés- és tőkebiztosítások számláján	437426	36	24 22	72	b) Hitelezők különböző című ken	153621	57	1736125	
	b) Maradvány az intézet főkönyv számlájából	378324	21	41905	89	13	A B mérleg folyó számlájának egyenlege	99277	80	9 277
	c) Maradvány az A mérleg t. számlájából (L. Teher)	11455 3	86	29 472	06	14	Gidoni alapítvány	3929	47	5 29
	a) Adóssok különböző című ken	296456	38	4589	16	15	Girard alapítvány	4 57	50	4977
	b) Adóssok jelzálog-kölcsönökre hátr. kamatokkal	2 09	—	1 18	96	16	Goldschmidt alapítvány	3 90	—	3 90
	c) Letét Goldschmidt alapítvány	153 321	27	1 361 25	83	17	Besso József alapítvány	6090	—	6090
	d) Letét Goldschmidt alapítvány	3 00	—	—	—	18	Galabi R. alapítvány	3000	—	3000
	e) Besso József alapítvány	6000	—	—	—	19	Évi üzleti nyereség	833751	54	760142
	f) Galabi R. alapítvány	3000	—	—	—					
17	Butorok és vaszkerevények a társaság összes hivatalaiban, cseztáblák, papír- és nyomtatvány az összes raktárakban	—	—	—	—					
18	Előlegzett jutalékok és szervezési költségek	—	—	—	—					
	Az 1895. december 31-én a jövő évekre érvényben maradó díjkötelezvények értéke	1 273 449	73	535 3567	90				668 717	
				668 7017	63					

A cs. kir. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Triestben. **Besso József, Besso M., Dr. Bozza Camillo, Báro Bruck Ottó, Romanin-Jacur Manó, Báro Mcrpurgo József, Segré V.** A vezérigazgató: **Richetti Odón.**

Magyarországi vezérigazgató: **HEGEDŰS SÁNDOR**, igazgató-tanácsos. **ROTT JÓZSEF**, főnök.

Bővebb számadási jelentések az alanti főigazgatóknál kaphatók. Ugyanott felvilágosítást a legnagyobb készséggel adnak és élet-, tűz-, szállítvány- és ifveg biztosítások az Assicurazioni Generali jégbiztosítások a Magyar jég- és viszontbiztosított részvény-társaság és baleset elleni biztosítások az Első o. ált. baleset elleni biztosítótársaság számára a legelőnyösebb feltételek és legolcsóbb díjak mellett fogadtatnak el. — A rimaszombati főigazgató: **KOHN ALBERT.**